

Beau Travail (Claire Denis, FRA 1999)

Filmklubbens tema denne våren er 90-tallet, med de ypperlige, men hovedsaklig mindre kjente filmene, fra uavhengige filmselskaper. De som ikke fikk mest oppmerksomhet i datiden, men som skinner sterkt i dag! I tillegg går vi både bakover og framover i historien, til inspirasjonskilder og ny flott film!

Beau Travail (Claire Denis, FRA 1999)

Union Scene tirsdag 23.02. kl. 20:00, 18 år

Gjennom en unik blanding mellom litteratur, musikk og dans forteller regissør Claire Denis historien om den myteomspunnede verdenen til den franske fremmedlegionen.

Filmen omkranser en tropp fra fremmedlegionen under deres strenge treningsregime i Djibouti. Vi er på innsiden, følger det daglige livet, med trening, måltider og fritid. Kanskje er lediggang roten til alt ondt? Vår hovedperson er en sersjant i legionen, og han begynner å brygge på et hat mot den ene nye soldaten som har ankommet. Eller er det det motsatte? Den nye soldaten er dyktig, modig og populær. Han ser også ut til å imponere leirkommandanten, som sersjanten har lyst til å imponere i fred. Samtidig ser det ikke ut til at soldaten er bevisst sin virkning på omgivelsene, og ser heller ikke ut til å ha noen ambisjoner. Allikevel blir han en kilde til uro i leiren.

Dette er mer en kunstfilm enn en krigsfilm, og de som vil ha action vil bli skuffet. Derimot er det en film som gir en interessant psykologisk vinkling på gruppementalitet i krevende situasjoner, og tar opp temaer som sjalusi, misunnelse og kjærlighet. Glitrende film, Claire Denis' beste?

Claire Denis slo igjennom med *Chocolat* i 1988 og har siden den tid jobbet med temaer knyttet til kolonialisme, post-kolonialisme og menneskelige behov i Vest-Afrika og Frankrike. Hun er selv født i Paris, men vokste opp i fransk-kolonialiserte land i Afrika. Mer enn noe er nok Denis mest kjent for sin særegne stil, som fanger de materielle egenskapene ved objektene og subjektene hun velger seg ut. Et glimrende eksempel på dette er *Beau Travail*, oversatt til norsk: *Godt Arbeid*.

Historien er basert på Herman Melvilles roman *Billy Budd* fra 1888 og musikken er hentet fra Benjamin Brittens opera basert på samme bok. Filmen byr på en stilistisk mesterlighet. Denis fanger arbeidet og treningen disse veltrente unge mennene utfører på en fascinerende og hypnotisk måte. De kontrollerte kroppenes arbeid og koreograferte rutiner fremstår som en operatisk dans under kinematograf Agnès Godards presise kameraføring.

Se opp for en av filmhistoriens mest minneverdige sekvenser i slutten av filmen, det er bare å glede seg.

(Omtale basert på Trondheim og Lillehammer Filmklubb)